

mig, at Bestemmelser derom kan sættes ind i en Lov om Bekæmpelse af Rotter. Det er et Spørgsmaal, som vistnok hører ind under Sundhedsvedtægterne, og man maa hellere søge at faa disse saa gode som muligt.

Jørgen Berthelsen: Jeg skal tillade mig at bemærke, at saa vidt jeg ved, findes der neppe Lejerforeninger paa Landet. For øvrigt mener jeg ogsaa, at efter den Stilling til Sagen fra Landkommunernes Side, som den højtærede Indenrigsminister har givet Meddelelse om i Dag, vi det være overflødig at tænke paa derfra at faa nogen Tilslutning til Forslaget, som det foreligger her, og til Gennemførelse af Stats- og Kommuneforanstaltninger af denne Art. I øvrigt skal jeg bemærke, at Lejerforeningerne efter min Mening ogsaa har deres berettigede Plads i Købstæderne. Lejerforeninger i Landkommunerne vil der vist neppe kunne oprettes, thi der er adskillige Landkommuner, hvor der saa godt som ikke findes Lejere; det vil derfor være vanskeligt at faa en Organisation i Stand der. Men dette viser egentlig ogsaa bedst, hvor det er, Trangen er til Stede til de Foranstaltninger, som herer Tale om. Det er i Købstæderne, og der mener jeg nu, Lejeren har lige saa stor Interesse i hele denne Sags Ordning som Grundejeren. Derfor nævnte jeg, at der kunde maaske ogsaa ved Lejlighed være Anledning til at spørge Lejerne.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg maa dog stadig overfor det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Jørgen Pedersen) mene, at man ikke stiller Amtmanden i den ubehagelige Stilling at skulle træffe Afgørelse om en Udpantning, thi i det Øjeblik Amtmanden, naar Lovforslaget er gennemført, afgør, at et Paabud bør udstedes, er der jo ikke den fjerneste Grund for ham til at gaa ud fra, at dette skulde medføre Konsekvenser af den Art, som det ærede Medlem omtaler. Det sandsynlige er, at vedkommende Ejer, naar han har faaet sit Paabud, betaler, hvad det koster, og at den Tvangsforholdsregel, der er i Baghaanden, slet ikke kommer til at virke, og hvis den endelig kommer til at virke, er det ikke i Henhold til Amtmandens Beslutning; han er ganske udenfor dette Forhold. Men, som sagt, hvis blot det ærede Medlem er af den Opfattelse, at det kan blive nødvendigt at gøre noget ogsaa i Nabokommunen, finder vi vel nok en Ordning af dette Forhold.

Det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) drog for saa vidt de rigtige Konsekvenser, idet han sagde, at naar man gaar til Naboejendommen, kan ogsaa denne kræve, at den næste Naboejendom skal ind under samme Regler, og efterhaanden kunde man derved komme til, at samtlige Ejendomme og samtlige Kommuner i Landet maatte med. Det er i og for sig rigtigt; det er jo ogsaa de Betragtninger, som har ført f. Eks. det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (S. Thomsen) og andre til at være Tilhængere af en Landslovgivning om dette. Men naar man paa den anden Side er enig om, at det ikke lader sig gøre for Øjeblikket at komme igennem med en Landslovgivning, maa man sætte sin Grænse et eller andet Sted, og det er vist meget rigtigt, at man maa sætte Grænsen her, ved kun at lade Bestemmelsen gælde Naboejendommen. Det ærede 10de tingvalgte Medlem har jo i øvrigt ganske Ret i, hvad han fremførte om Renlighed og Orden som Middel til at bekæmpe disse Plager, men det er dog vist ikke det eneste, man kan anvende; et af de Midler, der er tjenlige, er jo, som bekendt, at sætte Gift.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jørgen Pedersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde afholdes i Dag Kl. 3 med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om en Radiotelegrafstation til Telegrafering paa lange Afstande.

Mødet hævet Kl. 2⁵⁵.